

Když nevíte kudy kam, pomůže Vinnetou

V kladenském městském divadle je už na stopě lobbistům a exekutorům z podsvětí českého vekslu

Jiří P. Kříž

Petra Kolečka mám rád jako jednoho z nejpřemýšlivějších českých dramatiků. Pořád mu ještě není ani třicet, a má za sebou už požehnanou řádku úspěchů.

Textem špičkovým, ne-li jeho nejlepším, je Vinnetou, kterého v Městském divadle Kladno nastudoval Ondřej Pavelka. Inscepace se před prázdninami právem ocitla i na Dream Factory v Ostravě.

Jak na jevišti přenést nejlepší indiánku Karla Maye, vyšperkovanou navíc u nás ilustracemi Zdeňka Buriana?! A jednou pro vždy zvětšenou plitvicovou filmovou verzí Harald Reinla s Old Shatterhandem Lex Barkerem a rudým gentlemanem Pierrem Bricem! Pokusili se o to už ve Strašnickém divadle, ale dopadlo to tak naplň.

Příběh samotný se dá na jevišti přenést vlastně stěží, protože prerie, aspoň ty chorvatské, jsou nezastupitelné. Nebyl by to ale Kolečko, aby ho nerámoval úplně dnešním střetem obyčejného

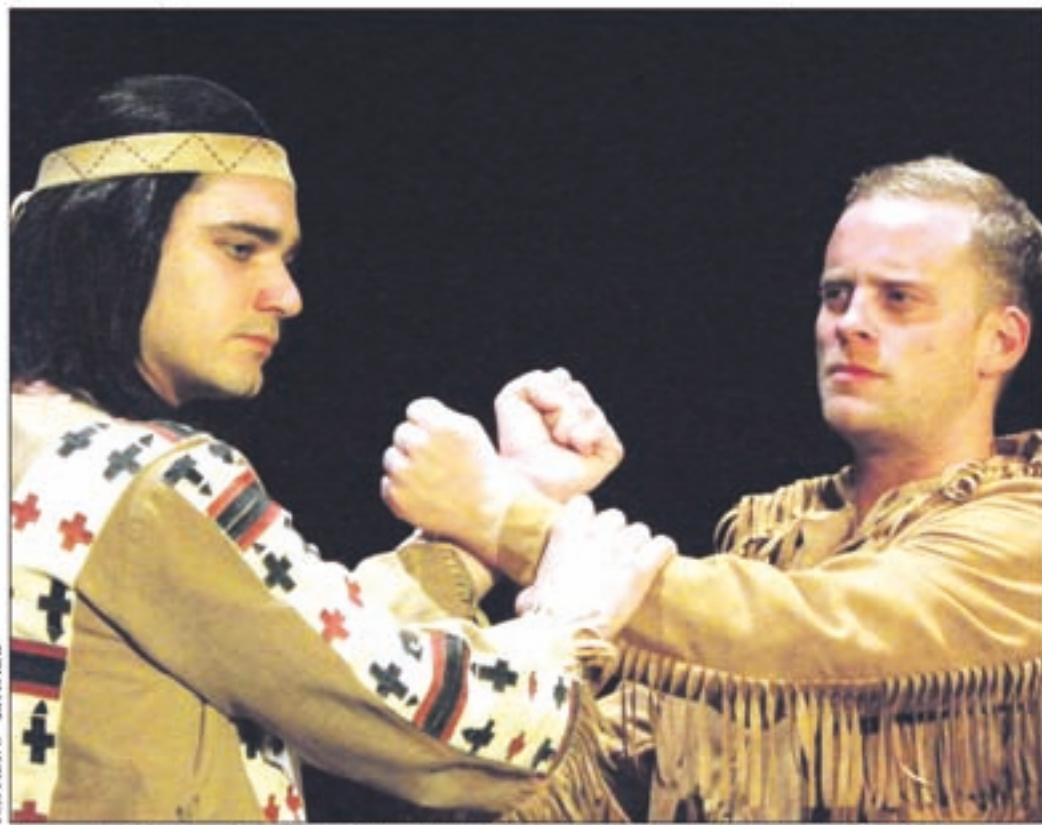
památkářského úředníka pod jhem nařízené exekuce a v pokušení oslzlého lobbisty, který mu za podpis na lejstru povolujícím

Ideolog Kulaté sklo nápadně připomíná Johna Lennona

zničení památkově cenné lokality, slibuje lákavých sto tisíc.

Hle, odvěký střet ušlechtilých tváří bez rozdílu pohlaví a rasy se Santery a jejich slouhy, oč nevzdělanějšími, o to víc prahnoucími po zlatu – což je možné úspěšně naplňovat zvláště v české verzi vekslačského kapitalismu. Tak proč to neukázat na příběhu Inču-čuny, Nšo-či nebo Ribany ve střetu s proradnými bledými tvářemi?!

Kolečko navíc apačského proroka Klek-petru vybavil schopností předpovídat, co jednou řekne Gándhí nebo Havel, což jsou prototypy zápasu s nepravostí „u pánov, pravdy u zbojníka“. A Santerovi nezbyvá než hájit konečně vítězství lži a nenávisti nad pravdou a láskou. Indiány

A už jsou to bratři – dvě generační ikony: Vojta Kotek (Vinnetou) a Jakub Prachař (Old Shatterhand).

odkázal autor do rodiny nepřizpůsobivých, ano v USA. Všechno v té mayovce do sebe zapadá náramně.

Režie hýří rébusy a tajenkami. Mírumilovní indiáni náčelníka Tašunky jsou takoví milí hippíci, jejich ideolog Kulaté sklo nápadně připomíná Johna Lennona. Mluví se indiánskou květomluvou, squaws jsou indiánsky krásné a moudře emancipované, a k tomu všemu zní ve vši vážnosti profláknuté hity a protest-songy Kolečkova dětství.

Devízou nejvyššího kalibru je obsazení hlavní gentlemanské dvojice generačními ikonami dnešního rybízu: Vojtou Kotkem v titulní roli a Jakubem Prachařem v postavě jeho bílého bratra Drtící pěsti. Neztrácejí se na jevišti ani Jan Vlas jako lovec motýlů Cattlepool, Santer a lobbista Tomáš Petřík. Diváci se krásně baví, slzí smíchy a odcházejí z divadla očistěni. Jenomže domyšleno: Dobro bylo postřeleno.

Hodnocení 90 %